

ให้คนเด็กก่อสร้างบ้าน

เรื่อง สว่างพงษ์ สิทธิไพศาลกุล
ภาพ ชั่วทิพย์ ทีสุกะ
กราฟฟิก ภาณุวัฒน์ บุตรเรียง

นิทานเล่มนี้ได้รับแรงบันดาลใจจากบทความพระราชนิพนธ์ เรื่อง “ความเห็นเรื่องวิชา
หัตถ์เด็ก” ในหนังสือประชุมพระนิพนธ์เบ็ดเตล็ดในสมเด็จพระบรมวงศ์เธอ
กรมพระยาดำรงราชานุภาพ พิมพ์ที่โรงพิมพ์คุรุสภา

ให้คบเด็กสร้างบ้าน

ปอ ป่าน สองพี่น้อง เล่นริมคลองตอนกลางวัน
ฝนตก วิ่งเร็วพลัน เข้าบ้านกัน อย่างว่องไว
ฟ้าร้องดังเปรี้ยงๆ ได้ยินเสียงน้ำตกใจ
ท้องฟ้าไม่สดใส มองออกไปช่างน่ากลัว

พายุสงบแล้ว เราคลาตแคล้วและปลอดภัย

ทุกคนต่างยิ้มได้ ฟ้าสดใสมีรุ้งงาม

มองไปที่มุมห้อง เด็กทั้งสองต่างแปลกใจ

มีน้ำตั้งมากมาย เจิงนองไปทั่วทั่วเรือน

แยอยู่แล้ว หลังคาพัง ร้องเรียกช่างเสียงรื้อนรน

แต่พ่อแม่กังวล

บอกทุกคนให้ช่วยกัน

หลังคาทำไม่ยาก

มีใบจากและไม้ไผ่

ใช้หวายมัดเข้าไป

ก็จะได้ตับจากมา

เปิดกล่องอุปกรณ์ เจอทั้งค้อนและตะปู

ค้อนนั้นหนักน่าดู

ตอกตะปูให้แข็งแรง

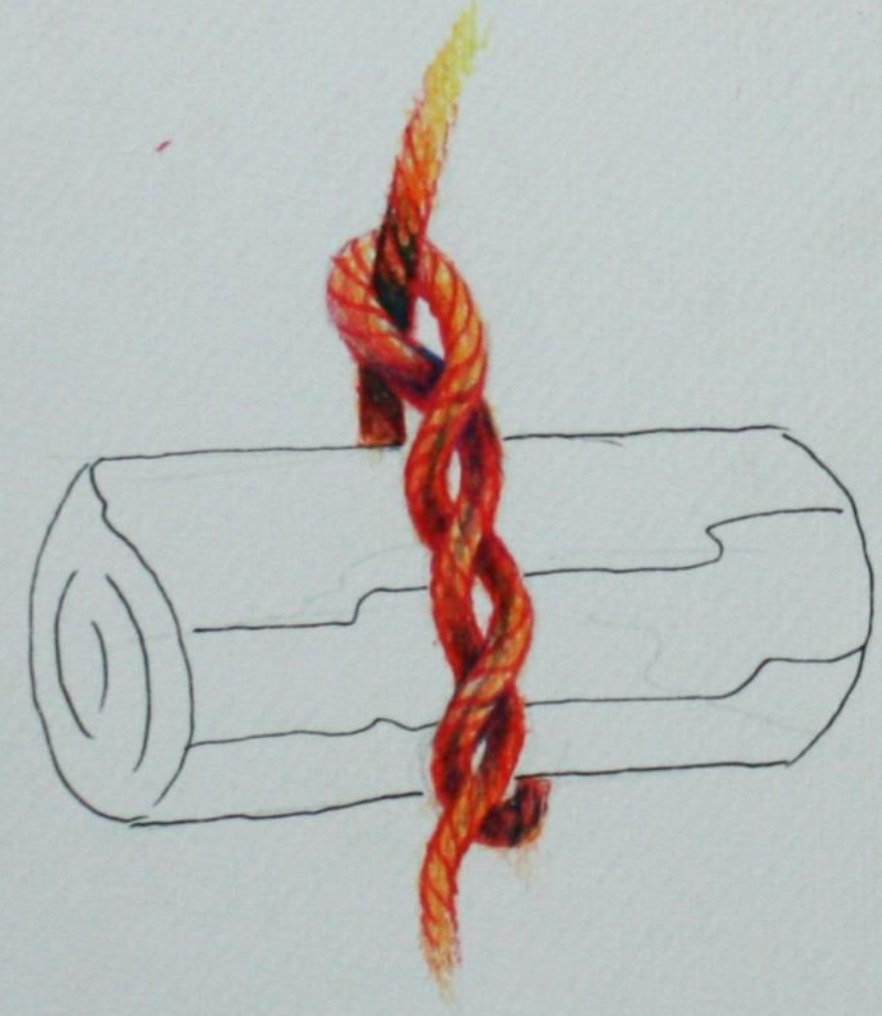
เจาะรู ใช้สว่าน

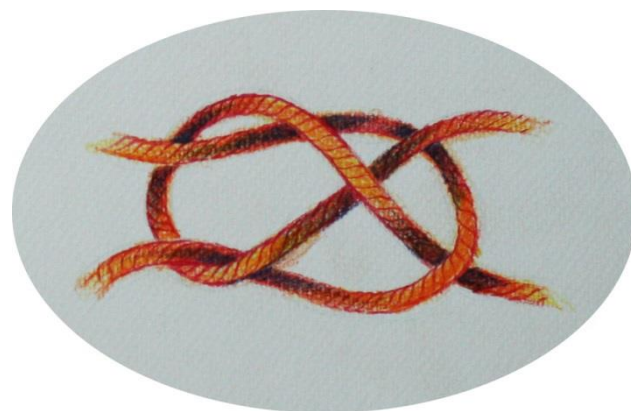
เลือกใช้งาน ต่างกันไป

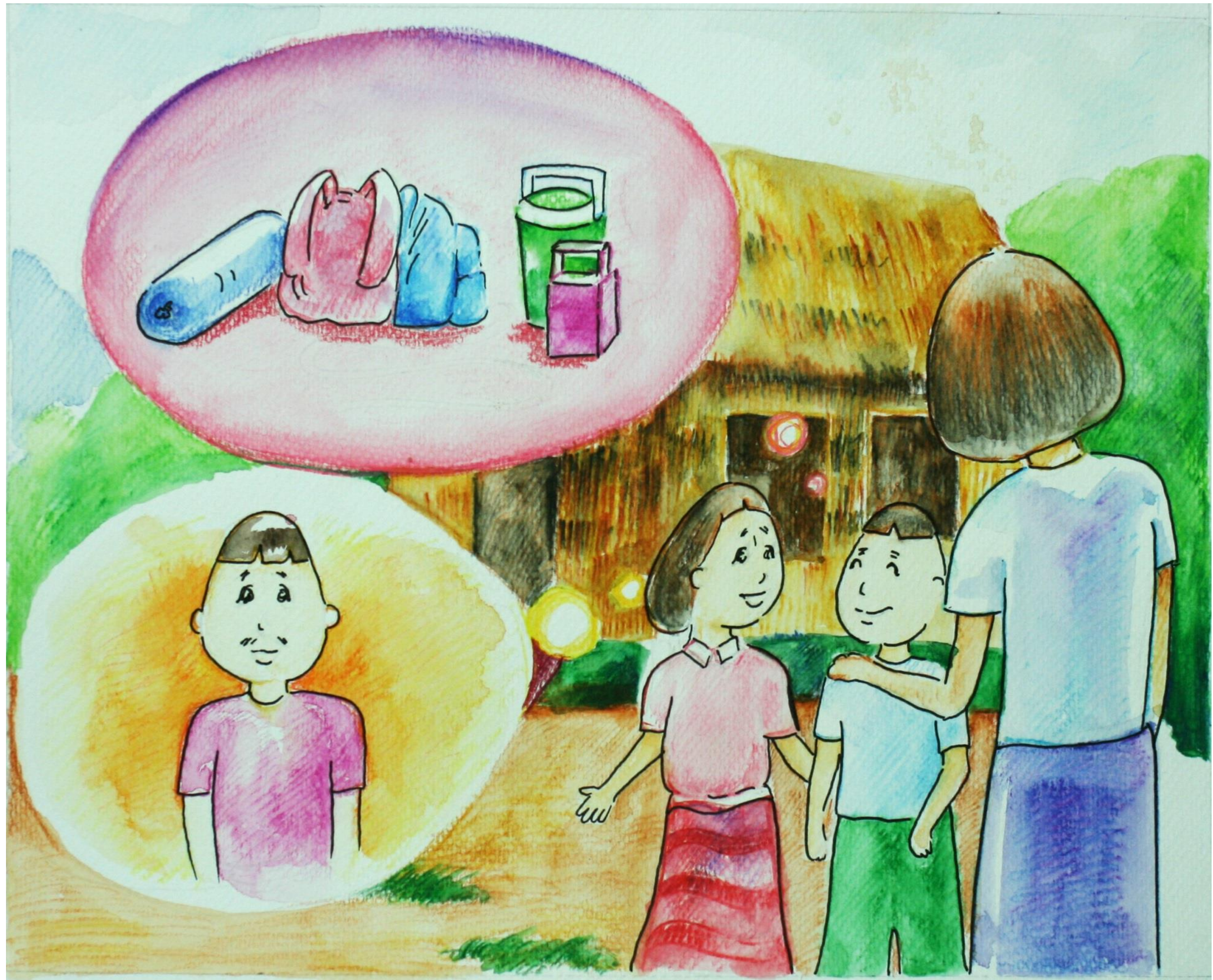
ใช้คีม ตัดสายไฟ

ตัดลวดได้ ดูเข้าที่

พ่อชวนไปเที่ยวป่า

พี่น้องเรีงร่ารีบตอบรับพลัน

เตรียมของใส่เป้กัน

พรุ่งนี้เช้าเราออกเดินทาง

เด็กเด็กเที่ยวป่าใหญ่ ท่องพงไพรอย่างสุข

เลือกที่นอนคืนนี้

ดูดีดีให้ปลอดภัย

อยู่ใกล้ลำธารใส

และปลอดภัยจากสัตว์ร้าย

เลี้ยงไตต้นไม้ใหญ่

ต้องระวังกิ่งไม้หล่นเอ๋ย

พระอาทิตย์ส่องแสง ไม่ร้อนแรงแต่อบอุ่น

ยามเช้ารุ่งอรุณ

ช่างหอมกรุ่นกลิ่นดอกไม้

เจ้านกก็บินไป

คาบกิ่งไม้มาสร้างรัง

คาบได้ทีละกิ่ง

ไม่หยุดนิ่งไม่พักผ่อน

สร้างเป็นที่หลับนอน

ไม่เปียกปอนยามฝนพริ้ว

คณะผู้จัดทำ

เรื่อง	สว่างพงษ์ สิทธิไพศาลกุล
ภาพ	ข้าวทิพย์ ทีสุกะ
กราฟฟิก	ภาณุวัฒน์ บุตรเรียง
ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. กรรณิการ์ สัจกุล อาจารย์ ดร.อุบลวรรณ หงษ์วิทยากร อาจารย์ ดร.ธีรวดี ถังคบุตร

ได้รับความร่วมมือจาก สาขาวิชาพัฒนาศึกษา สาขาวิชาประถมศึกษา สาขาวิชามัธยมศึกษา
มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ สาขาวิชาประถมศึกษา และภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

